

Slesvig ind i constitutionel Forbindelse med Danmark — Notabelprojectet stod navnlig paa, at der skulde være en constitutionel Forbindelse i ikke saa uvigtige Forhold med Danmark, og at Slesvig skulde beholde visse ikke-politiske Indretninger, som her ere nævnte tilfældes, eller i alt Fald de fleste, med Holsteen. — Jeg kan nu vel tænke mig den Indrømmelse fra Regjeringens Side, at den siger: „Vi vilde ikke have nogen særlig politisk Forbindelse mellem Slesvig og Danmark; men saa skal der heller ikke være nogen Forbindelse mellem Slesvig og Holsteen“. Det kan jeg tænke mig; men at en Regjering gaaer hen og opgiver hele den constitutionelle Forbindelse mellem Danmark og Slesvig, og samtidig hermed lader bestaae Forbindelser mellem Slesvig og Holsteen, det kan jeg ikke saa let tænke mig; og vist er det, at den Regjering, der gjør det, er uberettiget til at sige: „Slesvigholsteinismen er ødelagt“ (Ja!). Der maa være noget Fællesskab mellem Danmark og Slesvig, der kan veie op, der kan danne en Modvægt mod den Forbindelse, der finder Sted mellem Slesvig og Holsteen, der maa være noget Særegt og Fælles, der kan danne en Modvægt til det Andet; thi hvis den af mig girne Fremstilling — og jeg troer, at den ærede Minister vil indrømme det — er rigtig, saa bryder man selv den Hovedanskuelse, der er bleven gjort gjældende ved Behandlingen af disse Spørgsmaal. Jeg kan derfor virkelig ikke antage andet, end at der bør være saadanne flere Punkter, hvor Fællesskabet skal bevares mellem Danmark og Slesvig, og som kan danne en Modvægt til de andre Punkter, og derfor maa jeg ogsaa meget beklage, at man herom har bevaret den fuldstændigste Tausshed, ikke omtalt det med et eneste Ord, eller aabnet nogensomhelst Udflugt dertil. Jeg troer saaledes tilstrækkeligt at have

forklaret de Grunde, hvorpaa jeg selv, stillende mig paa Heelstatspolitikens Standpunkt, nemlig at Slesvig skal ikke være nærmere forbunden med Danmark end med Holsteen, støtter min Anskuelse om, at Bekjendtgjørelsen nødvendigvis maa fremkalde Uengstelse. Der mangler Noget i Bekjendtgjørelsen, og man fristes til at troe, at det er reent borte; men jeg haaber, at det vil vise sig, at Regjeringen nok vil komme frem med det. Jeg siger saaledes, at der for Regjeringen er al Føie til paa Grund af den Uengsteligbed med Hensyn til de Ting, der mangle, at komme frem med Organisationslovene. Lad os dernæst overveie, hvilke Grunde der ibrigt baade for Ministeriets Skyld og for Thingets Skyld, tale for, at disse Love snart maae komme frem. Der tabes for det første en meget stor Tid, dersom Lovudkastene ikke fremlægges paa denne ordinaire Sessjon, en Tid, der vel ikke bestemt lader sig angive, men en Tid, der, under saa vanskelige Forhold som de nuværende, maa have en særdeles Bigtighed og Betydning. Dernæst kommer man til at lade foranstaltede 2 Valg bort efter hinanden, dersom man ikke lader Lovforslagene forelægges for denne ordinaire Rigsdag. Deri ligger ogsaa en stor og vægtig Opfordring for Regjeringen til, at fremkomme med hine Lovforslag. Og endelig, naar Regjeringen for denne ordinaire Rigsdag foreslagde disse Lovforslag, da vilde vi ved Udløbet af dette Aar kunne have vedtaget de derved i Grundloven nødvendiggjorte Forandringer og vedtaget dem, forinden de slesvigiske og holsteenske Stænder træde sammen. De Herrer vide, hvor vanskeligt det er at føre med saadanne forskellige repræsenterende Forsamlinger for de forskellige Landsdele. De Herrer vide, hvor vanskeligt det er at forebygge, at der ikke deraf opstaae de allerstørste Ulemper.